

монастирските сгради се изгориха съ газъ, слѣдъ единъ день подиръ влизането на войската въ манастирътъ.

Азъ не намѣрихъ на мѣстото на манастирътъ друго, освѣнъ единъ купъ развалини, отъ дѣто бѣха велики дървета и желѣза; на близу азъ видѣхъ човѣшки кости. Мютеарифинътъ, ако и да знаеше за обиртътъ, не зе никакви мѣрки да го спре и дори обяви, че една сграда, която на докачи гюле то, става принадлежностъ на правителството то, и, че не може да се сгради вече въ такъво добро стратегическо положение. Властьта казваше, че редовната войска не е влѣзла въ манастирътъ, нъ азъ можихъ да се увѣра, че църковни нѣшта отъ манастирътъ се продали равво въ Дрѣново и въ Габрово отъ редовната войска.

Фазли-паша отъ тамъ отиде въ Трѣвна, като горѣше селата, които му бѣха на пътьтъ.

Четата, която се бѣше съставила близу до Габрово бѣше отъ 30 души, управлявана отъ Цанка Дюстабанова, роденъ въ тоа градъ, нъ възпитанъ въ Парижъ; той неумѣялъ да употребиава оръжието. Въстаницити млади като нападнаха на пусто една турска стража (poste) на Шипчанскій пъть, отидоха въ Ново-село, дѣто останаха 3 дни.

Кога приближиха черкезити и баши-розучити отъ Плѣвенъ и отъ Севлиево, вѣстаницити и много селане отъ Ново-село; побѣгнаха въ планината. Таа нередовна войска на управляваха Хаджи-Дели Неджибъ-ага, плѣвненскій каймагаминъ и помощникътъ му Хадулахъ-кефенди отъ Севлиево. На 9 май тина баши-бозуци обраха и изгориха селото и убиха 621 души, отъ които 450 жени и дѣца. Освѣнъ тина, 140 други бѣха убити въ селото, а други погинаха въ планината и близу до Калоферъ, дѣто паднаха въ рѣцѣти на четата на Хаджи-Ибраима отъ Овчеларе (казанлъжка каза).

По-вечето отъ убитити бѣха жени, дѣца и немощни. Едно петгодишно дѣте, на име Акимъ, на И. Поповъ, го убиха и го хвърлиха въ пламеньтъ на огньтъ отъ една къшта. Азъ видѣхъ въ Габрово едно малко момиченце на 18 мѣсеца съ расцѣпена глава отъ *Атагаиш*. Тѣлата на убитити бѣха насѣчени на късове. До 100 момичета бѣха обесчестени и много отъ тѣхъ държаха запрѣни въ турекити къшти. Въ манастирътъ св. Троица, дѣто се намираха 31 калугерки, баши-бозуцити заклаха една калугерка, като влизаха въ цръва, а петь други, както и игуменка та убиха внѣтрѣ въ храмътъ. На двѣ бѣха отрѣзани рѣцѣти; тѣла та на жъртвители се запалиха въ цръвата. Намѣрихъ между развалинити дрипи отъ дрѣхити на жъртвители и кости лолуобърнати на варъ. Освѣнъ 7-тѣхъ жъртви калугерици, баштата на една отъ тѣхъ и свештеникътъ отъ манастирътъ ги убиха; останалити калугерки прѣтърѣха многократно насилване и двѣ отъ тѣхъ държаха запрѣни нѣколко дни въ едно турско село.

Селата Кравеникъ, Батошово и Гѣбени, така съшто се ограбиха и поголѣмата часть се разориха. Цръквити въ Кравеникъ и Батошово запалиха съ газъ. Въ манастирътъ Успѣние главнити сгради се изгориха и цръва та се ограби. Ограничавамъ се да спомѣна отъ много то варварски работи извършени въ тина села: убийство то на 13 овчаре въ Кравеникъ, които хванаха човѣцити на Хаджи-Ибраима отъ Овчеларе, вързаха ги, мъчиха ги и послѣ ги посѣкоха. Единий, който можѣ да се избави, изгуби ухото си; той ми приказа подробности за таа работа. Въ Батошово единъ старецъ Колю Колчовъ го хвърлиха въ огньтъ живъ.

Трѣбова да спомѣна, че на ю. отъ планината мѣнестити не съста-